

நயினதீவு

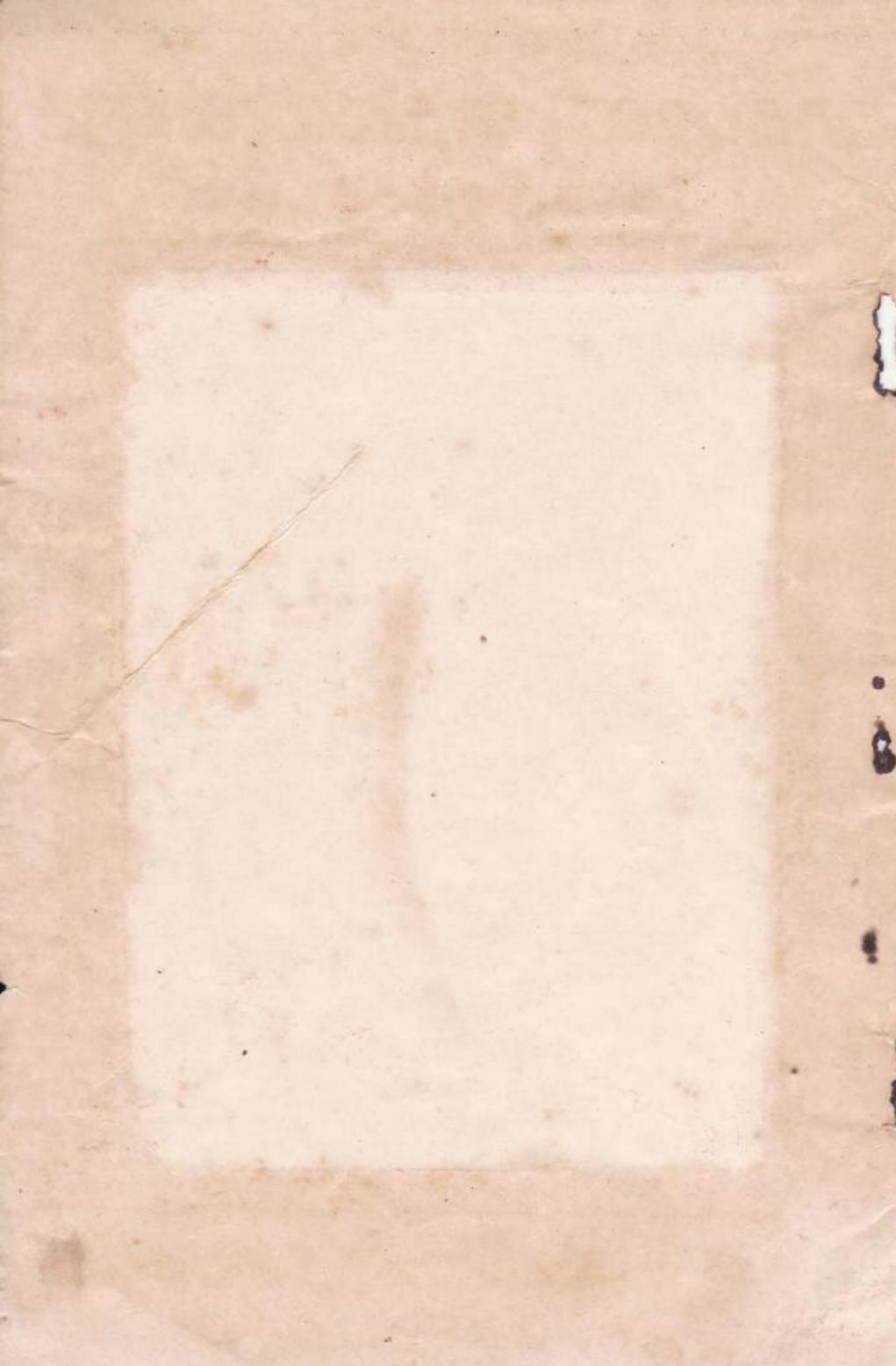
-10

நாகபூசனி ஸ்தலவரமாநும் தோத்திரத்திரட்டமே

பூஸாலசிங்கம் புத்தகசாஸ்ல

57,பெரியகடை - யாழ்ப்பாணம்

சிவமயம்

நயினைவு
ஸ்ரீ நாகபூஷணி ஸ்தல வரலாறும்
தோத்திரத் திரட்டும்

தொகுத்து வெளியிடுபவர் :
திரு. இ. இ. பூபாலசிங்கம் அவர்கள்

முதற்பதிப்பு
1956

இரண்டாம் பதிப்பு (திருத்தியது)
1967

பதிப்புரிமை : ஆக்கியோனுக்கே

1

2

முகவுரை

திருவருளின் துணைகொண்டு அம்பாளைப் பற்றிய ஸ்தலவரலாறும் மெய்யன்பர்கள் காலத்துக்குக் காலம் படிய சில தோத்திரப் பாடல்களும் இப்புத்தகத்தின்கண் இடம் பெற்றுள்ளன. சைவத் தொண்டில் இதுவும் ஓர் துளியெனக்கருதி வெளியிட்டுள்ளன. அன்பர்கள் படித்துப் பயன் பெறுவார்கள் என்னனுகின்றேன்.

அம்பாளின் ஸ்தலவரலாறு, நிர்வாகம், ஆலைய வளர்ச்சி, அன்னதானம், தொண்டர் சபை, நயிறுதீவுச்சாமியார், தோத்திரப்பாடல் கள், திருஹுஞ்சல் முதலியன் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பதிப்பில் செய்யப்பட வேண்டிய திருத்தங்களை அன்பர்கள் தெரிவிப்பின் அடுத்து வெளிவர இருக்கும் நாகேஸ்வரம் என்னும் மலரில் திருத்தி வெளியிடுகிறேன்.

வணக்கம்

“ சாந்தி நிலையக் ”

நமினுதீவு

10-7-67

இ. தி. பூபாலசீங்கம்

நயினுதீவு
புனிதநகர்ச் சிறப்பு

ஐயனர் வீரபதி திரண்நாக பூஷணியும்
 அறுமுகன் முருக மூர்த்தி
 ஆச்சாரி குலதெய்வங் காளிவெளி நாச்சியார்
 அஞ்சனகந்த சாமி சிவனார்
 மெய்யாகு மைங்கரன் பிடாரிவளர் மீனட்சி
 மிகுமலையில் நாய ஞாம்
 மெச்சவரு முற்போக்கு வாஸிபர் சங்கமும்
 மிக்கு முஸ்லீம் புத்தரும்
 உய்யவரு கலசசங்கை அஞ்சலகம் வங்களா
 உற்றுக்கோய் தீர்க்கும் சாகிஸ
 உள்ளமணி பங்லவக் கழகமுறு சமாதியுண்
 டுலகுபுக முன்ன தானம்
 செய்யபுகழ் மண்டபம் தீர்த்தகரை தொண்டர்
 சிங்குபுடை நீள வகலம் (சபை
 செப்புமுயர் முன்றேஞ்று புனிதாயி ஞதீவு
 தேவிநீ காரு மெமையே.

- செல்வாய்

தலவரலாறு

குமரிக்கண்டத்தின் பலபிரிஷுகளில் ஈழமன்டலம் எனச்சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் இலங்கை ஒரு சிறுதீவு. உலகப் படத்தை உற்று நோக்கினால் பாரத நாட்டின் கீழே ஒரு சிறு புள்ளியாகக் காட்சியளிக்கின்றது. எனினும் கிழூத் தேசத் திற்கும் மேலூத் தேசத்திற்கும் செல்லும் பாதையில் கேந்திர ஸ்தானத்தில் இலங்கையிருப்பதால் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற பூர்வீக நாடாக விளங்குகிறது. இந்த நாட்டிலே பண்டைக்காலத்தில் வாழ்ந்த நாகர், இயக்கர், வேடர், தமிழர், சிங்களவர் முதலிய குழுவினரும் இதனைக் காலத்திற்குக் காலம் தரிசித்த பேர்பெற்ற யாத்திரீர் களும், சாதுக்களும் இதனை வென்று ஆட்சி செய்த சேர், சோழர், பாண்டியர், சீனர், பல்லவர், காயக்கர், போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கி லேயர் மூதலியோரும் இப்பொழுது வாழ்ந்துவரும் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லீம்கள், டச்சுக்காரர், மலரயர், மலையாளத்தார், பறங்கியர் ஆகியோரும் தத்தம் மொழிக்கேற்ப ஏறக்குறைய 150 பெயர் வரையிட்டு வழங்கினார்.

இலங்கைப் படத்தையுற்று நோக்கினால் அதன் வடபாகத்தேயுள்ள யாழ்ப்பானத்தை அண்டியுள்ள

காரைதீவு, மண்டடதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு, கெடுந்தீவு, புங்குடுதீவு, கேலஜை ஆகிய சப்ததீவுகளுக்கு மத்தியில் திலகமென மினிருவது நயினுதீவு. இத்தீவு பரப்பில் சிறியதாயினும் புகழால் பேரியது. சரித்திரம், இதிகாசம், புராணம், இலக்கியம் ஆகியவற்றில் புகழ்ந்து பேசப்பட்ட பெருமையுடையது. கோணேஸ்வரம், கேதீஸ்வரம், முனீஸ்வரம், நாகலேஸ்வரம் என்றழைக்கப்படும் திருக்கோவிள்களின் வரிசையில் இது நாகேஸ்வரம் எனப்படும். நாகேஸ்வரம் என்பது ஆதியில் நாகர் வழிபாடுடைய திவாக வீளங்கி வந்தது. மனிததீவு, மணிநாகதீவு, மணிபல்லவம், மணிபுரி, நாகநயினதீவு, நாகதீவு, நயினதீவு ஆகிய பல பெயர்களும் இத்தலத்தையே குறிப்பன. என ஆராய்ச்சியாளர் உறுதியாகக் கூறுவின்றனர். வெழுநியா பெரு நிலப்பரப்பில் கடங்காய்ப்பட்டது போக எஞ்சியுள்ள பாகத்தில் ஓர் சிறந்த பகுதியாகும். பலபெரும் தவசிரேஷ்டர்களின் சமாதிகளைமெந்து மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய விசைகளைக் கொண்டதென்பது அவர்களின் அசையாத கம்பிக்கை.

அண்மையில் (1951) நடந்த சம்புரோக்ஞன மகாகும்பாபீஷேகத்தின் போது அம்பிகையைத் தரி சிக்கவந்த தென்னிந்திய சிற்பசாஸ்திர ஆராய்ச்சி நிபுணராகிய உயர்த்திரு M. நரசிம்மன் அவர்கள் பழைய சரித்திரங்களிலே பேசப்பட்ட சர்ப்ப வழிபாட்டிற்கு ஆதாரமாக இலக்கையிலும் இங்கியானிலும் இன்றும் பிரத்தியட்சமாகக் காட்சிய

ளிப்பது இம்முர்த்தியே என்றும், இம்முர்த்தியான
சீப்ப வழிபாட்டுக் காலம் 14 ஆயிரம் ஆண்டு
களுக்கு முற்பட்டதென்றும் சர்ப்ப வழிபாட்டில்
மக்கள் கம்பீக்கை குறைந்த பிற்காலத்தில் நாக
பூஷணி அம்மையை அயலிலே பிரதிஷ்டை
செய்திருக்கின்றனர்கள் என்றும் முடிவிற்கு வந்தஞ்சு
கிருக்கன்.

உலக உற்பத்திக் காலத்தில் எவ்வாம் வள்ள
இறைவன் ஆன்மாக்களை உய்னித்தற பொருட்டு
தமது மாபெரும் கருணையைப் பதித்த இடங்கள் அறுபத்தி நான்காணும். ஏருட் சுதிபீடங்கள் எனப்படும் இவை காசி வீசாலாட்சி, காஞ்சி
காமாட்சி, மதுரை மீனாட்சி என்று வருவனவாகும். இந்த 34 ஏருட்சுத்தி பீடங்களில் இசன்டு
மணித்திவில் அமைந்துள்ளன என்றும் அவை ‘புவனேஸ்வரி பீடம்,, காமயோனி மண்டலமென்
கின்ற “திரிபுர பைரவி பீடம்’ என்றும் பெயர்
பெற்றது. யென்றும் தேவி பார்க்கிசுமத்தில்
விபரிக்கப் பட்டுள்ளது. மணித்திவு ‘புவனேஸ்வரி அம்மை’ என ஆதியில் அழைக்கப்பட்டவையே தற்போது யினுதீவு ஸ்ரீநாகபூஷணி அம்மையென அழைக்கப்படுகிறது. இப்படி இவை
மாறிய காரணம் பற்றிய விபரங்கள் யாழ்ப்
பானம் பெரிய நீதிஸ்தலத்தில் 14151-ஆம் இலக்க
நாகபூஷணி அம்மன் கோவில் வழக்கு விளக்கத்தில்
ஆராயப்பட்டுள்ளன. விபரத்தை ஆங்கு காணலாம்.

இற்றைக்கு 2000 வருடங்களுக்கு முன்
நாகபூஷணி அம்பாள் கோவிலின் வடபாலுள்ள

பாம்பன் கடல் வழியாக நாகசர்ப்பங்கள் வாயில்
 பூவைக் கொண்டு வடக்கிலிருந்து தெற்குனோக்கி
 வந்து அம்பிகைக்குப் பூசைசெய்து வந்தன. அக்
 காலையில் ஒருதாள் பூவைக் கொண்டு வந்தாக
 மொன்றை பூசைசெய்யப் போகவிடாது கெரு
 டனேன்று தடுத்து அதனுடன் போர் செய்தது.
 உடனே சர்ப்பம் கடவில் தென்பட்ட ஒருபாறை
 யைச்சுற்றி ஒளித்துக் கொண்டது. கெருடனே அது
 வெளியில் வரும்வரை மற்றுமோர் கல்லில் இரு
 ந்து கொண்டது. அவ்வழியே வந்த ஓர் வர்த்த
 கப் படகிலுள்ளோர் இங்நிகழ்ச்சியைக் கண்ணுற்
 றனர். அவர்களில் தவசிரேஷ்டரான ஒரு செட்
 டியார் நிலைமையை யூகித்து உணர்ந்து கொண்டு
 சர்ப்பத்தின் நிலைக்காக இரங்கி அம்பிகையை
 நினைந்து கெருடனைப் பார்த்துப் பிரார்த்தித்தார்.
 உடனே கெருடன் அந்தத் தவ சிரேஷ்டரான
 வணிகரைப் பார்த்து நான் இச்சர்ப்பத்திற்கு எத்
 தீங்கும் செய்யாது இவ்விடத்தை விட்டு அகல்வதா
 னால் நீர் உமது கப்பலிலுள்ள திரவ்யங்கள் எல்
 லாவற்றையும் இத்தீவில் இறக்க வேண்டும் என்
 தது. வணிகரும் அதை ஏற்றுக் கொண்டார். கெரு
 டன் அவ்விடம் விட்டுப் போனது. கெருடன்
 போனதை அறிந்த சர்ப்பம் அம்பிகையைத் தரிசிக்
 கக் கரையை கோக்கப் புறப்பட்டது. வணிகரும்
 அதன்பின் சென்று சர்ப்பத்தால் பூசிக்கப்பட்டு
 வந்த அம்பிகையைக் கண்டு வணங்கி மகிழ்ந்தார்
 பின் கெருடனின் வேண்டுதலின்படி தன்னிட
 முள்ள திரவியத்தினால் ஆலயத்தைச் செப்பனிட்டு
 செப்புத்தேர், பவளத்தேர், முதலிய அம்பி

கைக்குத் தேவையானவைகளைச் செய்து மீரு
 தியையும் அவ்விடமே விட்டகன்றூர், தம்முரி
 சென்று நடந்த வரலாற்றைத் தமது பத்தினியா
 ருக்குறைத்தார். அன்று அந்தி வேணுயீல், தமது
 வீட்டினுள் என்றும் காணுத ஓர் திறந்த பிரகா
 சத்தைக் கண்டனர். கதவைத் திறந்ததும் அவ்
 யொளியைக் கொடுத்த சோதிமணிக்கருகில்
 இதுந்த நாகசர்ப்பம் ஒடி மறைந்து விட்டது.
 தெய்வீ+த்தால் கிடைத்த நாகராத்தினத்தை விதிப்
 படி பூசித்து தமது பத்தினியார் கைக்கொ
 டுத்துப் பாதுகாத்துவாப் பணித்தார். மூற்சென்
 மத்தில் நாகசாபத்தால் புத்திரப் பேறு எய்தப்பெ
 ருதகுறித்ததம்பதிகளின் கனமில்கன் றிரவேதேவி
 கோன்றி எமது பூசைக்கு நோந்த இடையூற்றை
 நீக்கி, நாகத்திற்கு இதன்செய்தலையால் தெய்வத்
 தன்மை பொருத்திய ஒரு பெண் மகவு உதிக்க
 அனுக்கிகித்துள்ளோம். பிறக்கும் அத் தெய்வக்
 குழந்தைக்கு “கண்ணகை” எனப் பெயரிட்டு உம்மிட^{முள்ள} நாகராத்தினத்தைச் சிலம்பிற் சேர்த்து
 அணிந்து வளர்த்து வருவிராக எனத் திருவாய்
 மலர்ந்து மறைந்தருளினார் என்பது கர்ண பரம்
 பரைச் செய்தி. பாம்பு கெருடனைக் கண்டு
 மறைந்து சுற்றிக்கொண்டிருந்த கல்கூயும் ஈம்
 பைக் கொல்வதற்குக் கெருடன் காத்து அமர்ந்தி
 குந்த கல்லையும், குறிப்பிட்ட கடவில் இன்றும்
 அடியார்கள் பூசித்துப் போற்றி வருகின்றனர்

யாழ்ப்பாணத்தை அடுத்த சுங்காத்தில்
 அங்களுமைக் கடவையெனும் ஓர் திறுகிராமம்

இருக்கிறது. அக்கிராமத்தில் இருக்கும் கண்ணகை அம்மன் கோவிலில் கண்ணகை யம்மனின் வரலாற்றைக் கூறும் கையெழுத்துப் பிரதியொன்று இன்றும் அச்சேருத் திருக்கிறது. இந்நால் 15-மாண்திருண்டுக்கு முன் பாழ்ப்பாணப் புலவர் சமாராசனைப் பரடப்பட்டது. இதில் இளங்கேங்கிள்ளுகள் பாடிய சிலப்பதிகாரத்தைத்தாம் குறட்டாழிசையில் பாடுவதாகக் கூறுகிறார் இந்நாலில் கண்ணகையின் நந்தை மாசாத்துவன் மகள் கண்ணகைக்குச் சிலம்பு செய்வதற்காக மீகாமன் ஒருவனைப் பாறாகும், தயிர்க்குடம் முதலிய காணிக்கைகளுடனாகதெய்வம் உறையும் தீவிற்கு அனுப்பினார். நாகதீவிற்குச் செல்லும் வழி யில் வெடியரசன் என்னும் முக்குவர் தலைவன் அம்மீகாமனை வழிமறித்தான். இருவருக்கும் போர் ஏற்பட்டது. வெடியரசன் போரில் இறந்தான். இதையறித்த அவன் தம்பி வீரநாராயணன் மீகாமனை எதிர்க்கிறான். அவனும் போரில் இறந்தான் மீகாமன் நாகதீவிற்குச் சென்றான். அங்கு ஜாது தலைகளுடைய நாக தெய்வம் (பாம்பு வடிவான தெய்வம்) படுத்திருக்கிறது. அதனைச் சுற்றிச் சாடை, கொம்பறிமுக்கன், நாகம் முதலிய பாம்புகள் வாயிலைக் காத்துக்கொண்டு கிடக்கின்றன. எவரும் நாகதெய்வத்தை அணுகமுடியாது. மீகாமன் நாகதெய்வத்தைத் துடிக்கதான். கண்ணகையென்னுமத் தெய்வக் குழுத்தையருளால் நாகதெய்வத்திற்கு க்கருணை பிறந்தது. நாகங்கள் வழி விடுகின்றன. மீகாமன் நாகதெய்வத்தை அணுகிக் கும்பிட்டுத் தான் வந்த காரணத்தை முறையிடுகிறான்.

ரூங். நாகதெய்வம் அருள் கூர்ந்து நாகமணியைக் கொடுத்து மீகாமணைச் செல்லும்படி உத்தரவிடுகிறது. நாகரத்தினாந்தைப் பெற்றுக்கொண்ட மீகாமன் மரக்கலமேறி காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் சென்று நாகமணியை மாசாத்தனிடம் கொடுக்கிறார்கள். இந்நாலினால் நாகதெய் எண் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன் அறியப்பட்டது நயினுதீவென்பது விளங்குகிறது.

சமூத்திர மத்தியிலே தளிர்போன்று விளங்கும் மணித்திலிலே அறுபத்து நாலு சக்திபீடங்களில் ஒன்றுன் புவனேஸ்வரி பீடம் அமைந்து இருப்பதைக் கொகவிகாளிதாசன் கறியுள்ளார். மணிமேகலா தெய்வத்திடம் மணிமேகலைக்கு என்றும் வற்றூத அழுத சாபியென்றும் அட்சய பாத்திரத்தை வளங்கிய மணிபல்லவத்தீவு இதுவே யென்றும், மணிமேகலா தெய்வம் மணிமேகலையை உதயகுமாரனிடம் இருந்து மீட்டதற்கு ஆகாய வளியாக மணிமேகலையைக் கொண்டுவந்துய்த்துறம் நாகநாடாஞ்சும் இரு பெரும் வேந்தாக குலோதரன்—மகோதான் என்போர் போர் இடுதற்குக் காலாக இருந்த மணிப்பீடம் இருந்த இடமும் இதுவே என்றும் இவர்களின் சண்டையை விலக்குவதற்கும் பகவான் புத்தர் இங்கு வந்து தர்ம உபதேசம் செய்ய நேர்ந்ததென்றும் தீவுதிலகை என்றும் தெய்வத்தால் காவல் கெய்யப்பட்ட தென்றும் இந்தியாவிலிருந்து பீராமணர்களை அழைத்துவர யாழ்ப்பாண நட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் சென்றவர்களுக்கு நாக நயினு

தீவில் வாழ்வோரும் சென்றூர்களென்றும் மணி மேகலை, வையாபாடல் முதலிய நூல்களால் அறி யக்கிடக்கின்றன.

நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம் சப்த தீவுகளின் மத்தியில் சமுத்திரத்தை ஞாக்கியபடி தம்மைய டையு மடியார்களைத் தாமதமின்றி வரவேற்றுக் கருணை பொழிய அழகுற வீளங்குகிறது இத் தீவு பழைய காலத்தில் இதையடுத்து வாணி பம் செய்த வணிகாகளின் மரக்கலங்கள் வந்து தங்குதவர்கு ஒரு பிரதான கேந்திர துறைமுகமாக இருந்ததென்பதற்கு இத்தீவின் மேற்குப் பகுதியை அகழ்ந்தபோது அப்பட்ட பாத்திரங்கள், கல்வெட்டுகள், மண்சாடிகள் முதலியவற்றில் 13-ம் நூற்றுண்டிலுள்ள வரணச்சித்திர வேலைகள் அமைந்துள்ள வென்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறியுள்ளனர். அன்றியும் இத்தீவின் காலையை அடுத்த ஒருபகுதியை படகுதிறை என அழைப்ப தும் இதை வலியுறுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது. இதையடுத்த கடலில் கண்டெடுக்கப்பட்ட முதலாம் பூராக்கிரம மன்னன் காலத்துக்கல்வெட்டும் பிரங்கியும் இன்றும் கோவிலின் மூன்றாவது வைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிறு தீவின்கண்ணே அம்பிகையின் ஆலயத்தையடுத்து சிவன் ஆலயம் புத்தர் ஆலயம், முஸ்லீம் சமாதிகளமெந்த புனித தீவுக்குத்தை ஒவ்வாந்தர் இலங்கைக்குப் படையெடுத்து வந்த காலத்தில் ஏழு வீதிகளைக் கொண்டு பிரமாண்டமாக அமைந்திருந்த அம்மன் ஆலயத்தை

யும் மற்றும் ஆலயங்களையும் உடைத்து ஏறிந்தார்கள். செப்புத்தேர், பவளத் தேர்களைக் கடவில் தள்ளினார்கள். அப்பொழுது அங்கிருந்த அம்பாளை அத்திலிலுள்ள சைவாமியாளிகள் ஆலயத்துக்கரு லிலுள்ள ஓர் ஆலமரப் பெரங்கில் மறைத்து வைத்தனர். சிவலிங்கத்தை ஆலயத்தில் வடபால்பாம் பன் கடலையுடுத்து அமைந்துள்ள புளியந்தில் என்னும் சிறு திலில் மறைத்து வைத்தனர். அது இப்பொழுது புளியேத்தி நாகதழிப்ரான் என வழங்குகிறது. ஆலய வழிபாட்டின் உண்மைத் தத்துவத்தை உணர்ந்தோர் அத்தலத்தையும் தப்பாது வணங்கிச் செலவது வழக்கம்.

மதுரை மீனுட்சி அம்மன் போன்று அப்பனைத் தனது இடது பாகத்தில் பொருந்தப் பெற்ற நாக பூஷணி அம்மன் தம்மை வழிபடும் மெய்யடியார் கஞ்சுச் சகல பாக்கியங்களும் அளித்துப் பிரதான மாபே புத்திச் பாக்கியமின்றித் தீராத யனக் கவலையுற்றேரின் பீணியை நீக்கும் அருமருச் தாக அருள் பாலிக்கின்றார்.

“சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் சிவன் அடிக்கீழ் உள்ளார்”

என்று மணிவாசகப் பெருமான் சொல்லிய தற்கு ஒப்ப இத்தலத்தின் வாலாற்றை அறிந்து வழிபடுதல் தேவிபால் கனிவுள்ளம் பிறப்பதற்கு ஏதுவாகும் என்னும் துணிபால் இச்சுருக்கமான வரலாற்றை இதில் சேர்த்துள்ளோம். அடியார் கள் உண்மைப் பயனை அடைந்து உய்வார்களாக.

ஆலய நிர்வாக வரலாறு

நயிதைவு பழங்குடி மக்களின் ஒரு பகுதி யினர் தமக்குச் சொந்தமென பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்த நயிதைவு ஸ்ரீநாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம் கலை திலங்கையிலும் உள்ள இந்துப் பெருமக்களின் பொருளுத்துவிகொண்டு நிர்வகித்துவந்தார்கள். ஷி நிர்வாகத்தின் ஊழல் காரணமாக நயினைப் பெருங்குடி மக்களிட பெரும்பாலானேர் சிளர்க் கெழுந்து சிர்வாக ஊழல்களை சிசாரணை செய்வதற்கு ஒர் கொமிஷனை நியமிக்கம்படி அரசாங்கத்திடம் வேண்டுகோன் கிடுத்ததன்பேரில் ஒரு கொமிஷனால் சிசாரணை செய்யப்பட்டு ஊழல்கள் திருப்பதை ஏற்று 1939-ம் ஆண்டு பொது சிர்வாகம் ஆமைக்க ஒர் வழக்குத் தொடர அசிரரம் அளிக்கப்பட்டது.

14151-ம் இலக்கத்தில் நயினைப் பெருங்குடி மக்களான திருவாளர்கள் K. கந்ததயாபிள்ளை, க. வேலாயுதபிள்ளை, ஆ. நாகலிங்கம், ச. நா. கந்தயா, மு. சி. துரைச்சாமி அவர்களை வளக்காளி களாகவும் பரம்பரை பரிபாலகர்களாக காணப்பட்ட திருவாளர்கள் கா. வயித்திலிங்கம், மு. காசிப் பிள்ளை, கா. ஆறுபுகம், பரயலிங்கம் கந்தசாமி வேலுப்பிள்ளை பொன்னம்பலம், இ. சரவணமுத்து மு. நாகலிங்கம், மு. கார்த்திகேச ஆகியோர் எதிர்களாகவும் வளக்காடினர்கள்.

தொடர்ந்து 10 வருடங்களம் யாழ்ப்பாணம் பெரியகோட்டில் வளக்காடி இறுதியில் கோவில்

பொதுச் சொத்தெனவும் ஷி சொத்தை நிர்வகிப்பதற்கு பரம்பரை பரிபாலகரீகளில் நால்வரையும் பொதுமக்கள் பிரதிச்சிதிகளாக ஐவரையும் ஆக ஒன்று செய்யாக்க கொண்ட ஸிர்வாகத்தால் பரிபாலிக்கப்பட வேண்டுமென்ற தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

நால்வரில், ஷி ஸிர்வாகத்தில் பரம்பரை உரிமையாளர் காலியாகும் இடத்துக்கு அவசிகளின் ஆண்சங்ததியில் ஒருவரை நீதிமன்ற அனுமதியோடு நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் பொதுமக்களின் பிரதிச்சிதிகளாக பரிபாலன சபையில் உள்ள ஐவரில் காலியாகு மிடத்திற்கு ஆலய ஸிர்வாகத்தில் அக்கறை கொண்ட இந்துமக்களில் வருடாவருடம் பத்து ரூபா செலுத்தி அங்கத்தவராக ஸிர்வாகத்தினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொதுச்சபையின் பெரும்பால்கை வாக்குகளைப் பெறும் ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

பொது நிர்வாகம் தொடங்கி 17 ஆண்டு ஆகின்றன. 17 ஆண்டுகளிலும் கீழ்க்காணப்படுவோர் பொது மக்களின் பிரதிச்சிதிகளாகத் தெரிய செய்யப்பட்டு கொரவ சேவையாளர்களாக அரும்பெரும் பணியாற்றியுள்ளனர்.

1. உயர்திரு. வே. கந்தையா அவர்கள்
2. " " க. முத்தையா " "
3. " " க. சோமசுந்தரம் "

4.	திரு. செ. ஜயாந்துரை	அவர்கள்
5.	,, கா. க. சிவசிதம்பாரம்	,,
6.	,, செ. மாசிலாமணி	,
7.	,, சி. சின்னப்பு	,
8.	,, த. கிருஸ்னசாமி	,
9.	,, வே. சுந்தரம்பிள்ளை	,
10.	,, ம. ஸ்ரீகாந்தா	,
11.	,, செ. சிவஞானம்	,
12.	,, வே. செல்வநாயகம்	,
13.	,, ஆ. கந்தையா	,
14.	,, த. அமிர்தலிங்கம்	,
15.	,, நா. கணபதிப்பிள்ளை	,
16.	,, சு. கதிரேசு	,
17.	,, க. வே. பரங்கினிங்கம்	,
18.	,, வ. முருகேசப்பிள்ளை	,

கடந்த 17 ஆண்டுகளாக நடந்த நிர்வாகத்தில் ஆலயத் திருப்பணி வேலைகளான மண்டப வேலைகள், தளவேலைகள், ராம்சோபுரம் மூலஸ்தான சிமானவேலை, மணிக்கூட்டுவேலை, மின்சார இணப்புவேலை, ஆலயவீதிகளின் திருத்தவேலைகள் காரியாலயக் கட்டிடவேலைகள் இன்னும் பல சீர் திருத்த வேலைகளுக்கும் பல லெட்சக்கணக்கான ரூபாக்களைச் சேமித்து செலவு செய்துள்ளது.

அத்தோடு இலங்கையில் இன்றும் என்றும் காணமுடியாத சரித்திரச் சான்றுகளோடு சிற்ப சித்திர வேலைப்பாடுகளுடைய ஓர் அழிவிய பிரமாண்டமான திருத்தேரை அம்பிகைக்கு சுமார்

ஒன்றரை லட்சம் ரூபா செலவில் அம்பிகை அடியார்களின் பொருளுத்தமியும் நலு எண்ணமும் கொண்டு ஸிர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

இவ்வாண்டு சப்பரம், பீள்ளோயார் தேர், கந்தசுவாயியார் தேர் ஆதியனவற்றிற்கு சுமார் ஒரு லெட்சரூபாயளவில் மதிப்பிட்டு சப்பழம் வேலை முடிவுபெற்றும் தேர்வேலைகள் கடைபெற்றுக்கொண்டும் இருக்கிறது. இப்படியான கரும் பெரும் தொண்டுகளை அயராது கெள்ளவ சேவையாக நயினதீவு ஸ்ரீநாகபூஷணியம்பாளின் தேவஸ் தாண்திரிக் குதாண்டாற்றிவரும் தர்மபரிபாலன சபையாசை, வழிபடும் யாத்திரீகர்களாகிய நாம் போற்றிப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது

தொண்டர்சபை வரலாறு

1942-ம் ஆண்டுக்குமுன் அம்மன் ஆலயத் திருவி மாக் காலங்களில் வெளியிடங்களில் இருந்து வரும் சிலரினால் வீதிகளில் சூதாட்டம், சுகாதார வசதிக் குறைவு, யாத்திரீகர்களின் கொருக்கடி, களவு முதலிய செய்கைகள் இருந்த வந்தது. இதனால் மனம் வெதும்பிய நயினையுர் முற்பொக்கு வாலிபர்கள் கிளர்ஸ்தெழுங்கு சமாதியடைந்த கையினை தவத்திரு. முத்துக் குமாரசாமி அவர்களையும், சௌகப் பெரியார் உயர்திரு. க. இராமச்சந்திரா அவர்களையும் கண்டு அவர்களின் ஆலோசனைப்படி அவர்களை வழிநடத்தும் போஷகர்களாக வைத்து

மணிபல்வு தேவி பொது சிலைக்கழகம் என்னும் பெயருடன் ஓர் சபை யாழ்ப்பாணத்தில் அங்கு ரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. இச்சபைக்கு தலைவர்களாகத் திரு.நா.பொன்னுத்துரை அவர்களையும் திரு.வே.சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களையும், காரியதரிசியாகத் திடு. R. R. பூபாலசிங்கம் அவர்களையும், தனுதிகாரிகளாகத் திரு. S. R. சின்னத்துரை அவர்களையும் திரு. க. கணக்காபதி அவர்களையும், சிர்வாகசபை உறுப்பினர்களாத் திருவாளர்கள் வே. சுந்தரப்பிள்ளை, நா. வீக வலிங்கம், கி. விசுவலிங்கம், அ. நல்லீயா. கு. நல்லீயா, வே. பரமவிங்கம், தி. சாமிநாதன், சி. நடராசா, சி. காசிப்பிள்ளை, மு.க. பொன்னம்பலம் ஆகியோரையும் தெரிவு செய்தனர். இச்சபையினர் தங்கள் சொந்தச் செலவில் வகுடாவருடம் உற்சவகாலங்களில் வீதிகளில் பெரியார்களின், மறைந்தும் மறையாத பொன்மொழி களைக் கொண்ட அட்டைகளை வீதிகளைச்சுற்றி அடியார்கள் காணவத்தும், அழுக்குகளையும் உழிழ்நிறையும் துப்புவதற்கான படிகங்களையும் வைத்தனர். மற்றும் அறிஞர்கள் ஷலரை ஆழைத்து அம்பிகையின் அடியார்களுக்கு உபங்கியாசங்கள் கேட்கும் வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்தி னர். அன்றியும் அடியார்களுக்கு டடனுக்குடன் தேவைப்படும் சிறுசிறு பணிகளையும் ஆற்றி அருந்தொண்டு செய்தனர். உற்சவகாலங்கள் அல்லது மற்றக்காலங்களில் நயினை, வரகவிநாகமணிய்புலவர், பாதியார், மகாத்மாகாந்தி முதலிய பல

பெரிபார்களின் தினங்களுக்கு விழா வெடுத்தும் வந்தனர். பணிபுரிதலையே தம் கடமையாகக் கொண்ட இச்சபையினர் தம் விடாழுஸ்றியால் 1947-ம் ஆண்டு தீவுப்பகுதிக் காரியாதிகாரி திரு. S. செல்லத்தம்பு அவர்களின் தலைமையில் “நயிலை தீவு பூரி நாகபூஷணி அம்பாள் யாத்திரீகர் தொண்டர் சபை” என்னும் பெயருடன் ஒரு சபையை அங்குரார்ப்பணம் செய்தனர். அங்றுமுதல் அஞ்சாங்கு அனுசரணையுடன் யாத்திரீகர்களுக்கு வேண்டிய சகல உதவிகளையும் செய்துவருகின்றனர்.

இவர்கள் 1966-ம் ஆண்டு நடந்த வருடாங்கத் கூட்டத்தில் 1942-ம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாது தாய்ச் சங்கமாகிய மனிபல்லவ தேவி பொதுசிலைக்கழகத்தில் தமிழ்மை வழிநடத்த பொய்யுடம்பு நீத்துப் புகழுடம்பு பெற்றவர் கட்கு அனுதாபங்கள் செலுத்திவிட்டு மற்றையோசை, தமிழ்மை வழிநடத்தும் போதுகாகத் தொண்டு தமது சபைக்குத் தலைவராகத் திரு. நா. விசுவலிங்கம் அவர்களையும், உப-தலைவராக திரு. நா. க. குப்பிரமணியம் அவர்களையும், காரியதரிசியாக திரு. மு. க. பொன்னம்பலம் அவர்களையும், உப-காரியதரிசியாக திரு. பொ. கணசாசத் தினம் அவர்களையும், பொருளாளராகத் திரு. வே. நாகேஸ்பரன் அவர்களையும், செயற்குழு அங்கத்துவர்களாகத் திருவாளர்கள் அ. நல்லீயா, அ. சண்முகநாதன், ஐ. மகாலிங்கம், செ. நடராசா, இ. நடராசா, பொ. பாமலிங்கம், நா. க. பரமலிங்கம் நா. கோபாலகிருஷ்ணன், ஆ, விசுவலிங்கம்,

சி. கோவிந்தபிள்ளை, சி. குற்றுலம், நா. தி. தம்பி ராசா, இ. திருகொணவிங்கம், வெ. கந்தசாமி, நா. சண்முகதாதன், ஆ. சாந்தவிங்கம் ஆகியோ ரெயும் தெரிவுசெய்தனர் இவர்களின் சேவை வருடா அகுடம் பல்லாயிரக்கணக்கான யாத்தீர் கர்களுக்கு பேருத்தியாய் உள்ளது.

அன்னதானசபை வரலாறு

“அன்பர்பணி செய்யஎம்மை ஆளாக்கி விட்டுகிட்டால் இன்பதிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரயே”

1960-ம் ஆண்டுக்குமுன் எத்தனையோ இன்னல்களைக் கடந்து அம்பிகையின் கருள்வேண்டி அலைகடல் தாண்டிவந்த பல்லாயிரக் கணக்கான யாத்தீர்கப் பெருமக்கள் உணவுக்கு மிகவும் கஷ்டப்பட்டனர். அங்குபணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளையே லட்சியமாய்க் கொண்ட தனிப்பட்ட வர்த்தகர்களிடம் அதிகமான பணம் கொடுத்தும் சரியான உணவு இன்றி யும் பணம் இருந்தாலும் கடைகளில் உணவு இன்றியும் ஏவர்கள்பட்ட அங்லதே அனந்தம். ஏதற்கு முன் இரண்டு ஆண்டுகள் நிதானவிலைக் கடை நடாத்தியும் அதுவும் சரிவரவிட்டில். இதுபல பெரியவர்களின் உள்ளங்களை வேதனைப் படுத்தியது. அவர்கள் ஒன்றுகூடி வருடாவருடம் பல்லாயிரக் கணக்கான யாத்தீர்கர்களின் பசிப்பினி தீர்க்க ஓர்கிடங்தரமான முடியு எடுக்க வேண்டுமென உத்தே

சித்து மெய்யடியார் களின் பணத்தைக் கொண்டு
 திருவிழாக்காலங்களில் 7-ம் திருவிழா தொடக்கம் தெப்போற்சவம் வரையுள்ள பத்துத் தினங்களிலும் அடியார்களுக்கு அன்றானம் வழங்குவது என முடிவு செய்தனர். இதற்கென ஓர் சபை யையும் ஸ்தாபித்தனர். அதற்குத் தலைவராக, திரு. சி. க. தம்பையா அவர்களையும், உபதலைவராக திரு. வே. கந்தசுதாயா ஆசிரியர் அவர்களையும், இணைக்காரியதுரிசிகளாக திரு. இ. இ. பூபாலசிங்கம், திரு. க. வே. பரமவிங்கம் அவர்களையும், இணைத் தனுதி காரிகளாக திரு. நா. கணபதிப்பிள்ளை, திரு. சி. இ. சின்னத்துரை அவர்களையும் தெரிவு செய்தனர். அங்கத்தீவர்களாக திருவாளர்கள் வே. க. தம்பிழுத்து இ. குலசேகரம்பிள்ளை, சு. கதிரேசு, நா. காராளபிள்ளை, வே. க. கு. கோபாலபிள்ளை, க. நாலேஸ் பரன், கா. க. சிவசிதம்பரம், சி. நா. மதியாபரணம் வே. ச. இரத்தினம், க. குமரையா, வே. சிவப்பிரகாசம், வே. கந்தசாமி, வே. க. சு. குஞ்சனசாமி, ஐ. இ. பரமவிங்கம், மு. சண்முகராசா, ந. சுப்பிரமணியம், ஆ. சி. பரமசாமி, வே. பரமசாமி, இ. முத்தையா ஆகியோரும் மேற்படி சபையை ஆரம்பிப்பதற்கு ஆரம்ப கர்த்தாக்களாக விளங்கினர், இவர்களின் முயற்சியால் 1960 ஆண்டு அம்பாளின் உற்சவத்தின் போது தற்காலிகமாக நீண்டு அழகுற அமைக்கப்பட்ட ஓர்பண்டபத்தில் நயின்தீவு யாத்தரீகர் அன்றானசபை என்ற பெயரை முன்புறந்தாங்கி வாழையும் தோரணமும் அமைக்கப்பட்டு வாருங்கள் வாருங்கள் என வண்ணத் தயிழில் ஒலிபெருக்கி அழக்க அணி

யணியாக மக்கள் கூட்டம் திரண்டு வந்து வயிறுரை உண்டு மகிழ்ந்தனர். முகமலர் வேடு உணவு பர்மாறப்பட்ட செய்கையை வழி தொதாார் இல்லை பென்னாம். மக்கள் வயிற்றையும் நிரப்பியதுடன் அவர்கள் உள்ளங்களையும் அல்லவா நிரப்பிவிட்டது சபையாரின் பண்பான உபசரணை. இன்னேரு மேனியும் ஓள் ஒரு வண்ணமும் வளர்ந்து வரும் இச்சபை தமக்கென அடுத்து, கட்டிடக் காரிய சபை ஒன்றை உருவாக்கி ஆண்டுதோறும் சேகரித்துச் செலவு செய்த பணத்தின் மீதியைக் கொண்டு காணியை வாங்கி ஏறக்குறைய ஒன்றரை லட்சம் ரூபா செலவில் 175X30 அடி விஸ்தீரணமான அன்னதான மண்டபத்தின் கட்டிட வேலையை ஆரம்பித்து வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

இக்கட்டிட வேலை பூர்த்தியானதும் ஒரே முறையில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அமர்ந்தி குந்து போசனம் செய்ய வசதியாயிருக்கும். அன்பர்கள் அனுதாபிகள் கூடிய கெந்தியில் கட்டிடம் பூர்த்தியுற நிதியுதன் செய்வார்களென எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

அவர்களின் சேவையையும் பொதுத் தொண்டு கூடியும் கேரில் பொத்த அறிஞர்களும் அரசியல் மேதைகளும் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளனர்.

நயினதீவுச் சுவாமியார்

அலைகடல் அருள் ஓளிபரப்பும் நயினதீவில் ஆத்ம ஞானியாக விளங்கிய ஸ்ரீமத் முத்துவிங்க சுவாமியார் அவர்கள் அவ்வூரில் பக்திக்கலை மணம் பூப்பும் நற்குலத் தோண்றலாகிய திருவாளர் ஆறுமுகம் அவர்கள் செய்த அருந்தவப்பயனாக அவதரித்து இளமையிலேயே சார்வகலை ஞானம் உணர்ந்து எல்லாம் வங்ல சக்தியாகிய ஸ்ரீநாகபூஷணி அம்பாளின் திடீஞான அநுளொளி வாய்க்காப் பெற்றார். இவர் தமது பண்ணிராட்சிடப் பிராவத்திலே சாபாவுலகமாகிய இவ்விலக பந்த பாசங்களைத் திறந்து தீர்த்த யாத்தராதரிசனங்களில் ஈடுபட்டும் யோகசாதனைகள் புரிந்தும் நெங்கு திகப் பிராம்மச்சாரியர்க ஞான நிலையடைந்து நல் லுபதேசங்கு செய்து ஆன்மாக்கஞ்சிய அநுள் கெறி கூட்டி அன்பர்கள் ஸ்ரீவலம் சென்று அமைதியை கிலீஶாட்டி அன்புருத் கொண்டு 1949-ம் ஆண்டு நூற்று மாதம் 26-ந் திகதி யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த சிவலிங்கப்புளியடி என்னும் கிராமத்தில் இறைவு நூடன் இரண்டாக்க கலாது இன்பசிலை பெற்றார்.

நெங்கண்ட தெய்வம் போல் வீளங்கி அருள் ஓளிகாட்டிய அழகுத் திருமேனியை அன்னாரின் முன்னேற்பாட்டின்படி அவர் பிறந்த படிமாகிய கூயினையம்பதிக்கு அடியார்கள் அன்புறக் கொண்டு சென்று காட்டுக்கூடந்தசாமிகோவில் ஆத்மலத்திற்கு அருகாகவையில் சமாதி வைத்தனர். சுவாமிகளின் அருளுபதேசம் பெற்ற அடியார்களால் அமைக்கப் பெற்ற சிவாலயமும் திருக்குளமும் திருவருள் ஓளிரிழையமும் சமாதிக்கருகே காணப்படுகின்றன. அங்கிலையத் தரிசித்துவரும் அடிப்பிளகயீன் அடியார்களும் ஆண்டுக்கொருமுறை ஆணிய்பூரணைத்தினத்தை நூற்று அவ்விடம் சென்று அந்தள் ஓளிச்சமாதியை யும் கண்டு தீர்த்தமாடி வருவது வழக்கம்.

நாகேஸ்வரியம்மை பதிகம்

சந்திரபூரணரத்ன தங்கோடுக்கிரிட
 தன்னின்ற தவழு வட்டத்
 தனபதியை நிகர்மன்ன டிதொழுச் சதுரங்க
 தானைவள் எங்கள் சூழச்
 சிந்துரப் பக்கமைப்பிடர் பீடிகை யிருந்தென்டி
 சாமுகமு மேயிறைஞ்சத்
 தேவேந்திர சகமுற் றிருப்பவர்க் குன்பாத
 சேவைபுரி பவர்க் கள்ரே
 மந்திர காரண ரூபரூ பாதிகிவ
 மகமாயீ புவன நெசி
 வாலசுந் தரிகெளரி நயினைமா நகர்க்கண்
 வைகியருள் செய்யு மொதுதாய்
 நந்துறு கரண்பிரம னங்கமணி கங்களோ^{டி}
 நஞ்சணி பிறங்கு களமே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே

1

சோடுற்ற தவரத்ன கும்பியும் மேவிட்ட
 தொங்கலும் அகில எவிச்
 சொருகிட்ட கொண்ணடயஞ் சுட்டியுடு மலர்க்
 தொட்டிட்ட சிந்து ரமும் [கையால்
 தோடுற்ற. கொங்கழுச் சுரததகி கொப்புமார்
 துணையிழியி லெழுது மையும்
 துளைற்ற வெண்டரள முருகுநற் பவளவாய்த்
 துவருமொளிர் களின முகமும்
 தேடுற்ற செங்கமல பொற்பதமு மழகான
 திருஷ்டு மறிவி னுலே

தெரிகிக்க வகுடங்கு நீடாயு ஞம்பெருஞ்
செல்வ முந்தர வேண்டு
நாடுற்ற வலவளமு முறையுமெழில் நயின
நகர்க்கண் மருஷுங் கெளரியே
நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
நாக சஸ்வரி யம்மையே.

2

ஆரணத் துபசிடத வக்கரத் தொனியாகி
யாகாய வட்ட மாகி
அறுவோண மிருகோண முக்கோண ஏற்கோண
மாகிசித மெந்து மாகி
காரணத் துநுவாகி யருவாகி யாவுமாய்க்
காக்குமுன் பெருமை யெளிதோ
கருணைப்பிர வாகமா மரன்த வெள்ளு
கசித்து நுபே ராழியே
ஏரணைத் திடுமருத வேலிகுழு நயின
வெனும்பதி சிறந்து மேஷும்
யாமள செளந்தரீ கோமள சொருபியே
ஶாசபர மேசு வரியே
நாரணற் கொருசகோ தரியென்ன வந்தருளும்
நாகபூஷணி நாரணீ இ
நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
நாக சஸ்வரி யம்மையே

3

சக்திபை ரவிசௌரி அக்கணியு முக்கணீ
சடாதரி சடாட்ச ரத்தி
சங்கரி சுமங்கலி மதங்கியரு ஸம்பிகை
சவுந்தரி சண்ட சண்டி

உத்தமி பராப்பரை மனோக்மணி சிவானந்தி
 யுமையிமைய முதவு மங்கை
 உலதுதஞ் மன்னையா மளை பொள்ளி னம்பலவ
 ருடனிட மகிழ்ந்து மேவும்
 நித்திபகல் யாணிசாம் பசிபுவன கெளமாரி
 சிமலமக மாயி யென்றே
 நெஞ்சில்நித முங்கினைவு தந்துளை வஜங்கவரு
 ஸின்னடியவர்க் கருஞ்சுவாய்
 நந்துலவு சுத்தமணி யெத்துநயி ஞநகரில்
 நாஞ்சுமறை யாழின் மொழியே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே

4

சூகமது களித் தளர்ந்துரோ மம்வெழுத்
 தைம்புல ஞெடுங்கி மேலாம்
 அறிவழிந் தைமே வெழுந்ததீ தத்தினுயி
 ரஹுகுமக் காலை தனிலே
 வேகவெங் கடமைபிடர் நெளியவரு ஞுமனெற்று
 சிடுகயிறு முடுகி யடுமுன்
 வினையேன் யஞ்சலென் றுன தார யகருடன்
 வெள்ளை விடைமீ தெறியே
 பாகமுற வந்துளின் றதிமைகொண் டெண்யும்நீ
 பாதுகாதி தருள வேண்டும்
 வைங்குலித் தெங்கிளாஞ் சேரௌலைசெறி நயினைத்தகர்
 பண்பு கொண்டுறை செங்கியே
 நாகமடர் தாருவென மேவிமுனி வோர்களுறை
 நாடிவரு ரோப ஜிடமார்
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே,

5

மாற்றிற் சிறந்தபொற் குவையென் வளர்ச்சாவி
 வயலிற் கிடந்த நத்தம்
 மடையிற் றவழ்ந்தேறி மலையிற் புகுந்துமஹவர்
 மனைமுன்றி லீனு முத்தை
 ஆற்றிற் சிறந்திடத் தண் டூஸ் கணையுநீர்
 அள்ளிப் புறத்தின் மேவி
 அகுகுற்ற சோலையினு மிகுதுற்ற வாவியினு
 மரவிந்த வோடைக் களினும்
 காற்றிற் சிறந்துவவு கால்கொண் டூலாவக்
 கயற்கண்ணி வந்து மோதக்
 கமுகினிற் ரெங்கினிற் கதலியில் வருக்கையிற்
 கனியு மடலுஞ் சிதற்யே
 நாற்றிற்கு மேகமழு மதுமாரி சொரியுகயி
 னாங்களி னண்ணு யுமையே
 நாகமளி யும்படமர் பாகமழு மேகசிவ
 நாக நஸ்வரி யம்மையே

6

வன்யமருப்பென் சிமிர்ந்தடி பருத்திறுகி
 மணிவா சறுத்து சிம்மி
 வட்டமிட் பெறுகும்ப முலைமுகங் காட்டி யிரு
 மகர விழிவலை வீசியே
 மின்கப மதன்சாலுள் விட்டிடைத் துளபிபரு
 வெறுக்கையைப் பற்றி யேற்கும்
 வேசியர் தனக்கடிமை செய்விக்கு மென்னை மூன்
 விளைநாறி யருளு தவுவாய்
 பொங்கிடு நெடுங்கிரைப் புணரிநாற் றிசையும்
 பொருங்தடு மேவி யுலகிற்
 புகழ்பெருகு நயினைமா ககரினி விருந்துமிகு
 புதுமைதரு புனித தாயே

கண்கிய விளம்பிறையொ டோன்றை வேண்டிச்
நண்பு கொண்டிடு கண்சுமார் [சடில
நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
நாக ஈஸ்வரி யம்மையே

7

சம்புசிவ சங்கர திகம்பர டட்டம்புரி
சமர்த்தாதி யாதி யாய
தற்பர மதிற்சடில முக்குண சதுரப்புய
சதாசிவ சிவாசி வாய
எம்பரம வென்றுபதி னெண்கணமு மிம்பரு
மிறைஞ்சிவரு கணவ ருடனே
இங்கித முடன்கயிலை தங்கியுறை யம்பிகையி
னின்புக ழியம்ப வெளிதோ
அம்புய மடங்கைய ராம்பையர் வயங்தழுவ
குரியநவ சத்தி களெல்லா
மன்பிடினேடு தொண்டுசெயு முந்தனர விந்தபத
மந்தநிழல் தந்த ருளைவாய்
நம்பிவரு தொண்டர்பெற மங்கல மிகுந்தகயி
ஞாகரி னண்ணு முமைகேய
நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
நாக யீஸ்வரி யம்மையே

8

கந்தான சொசியச் சினக்கும் கடாதடக்
கைமலீ முகத்த வுண்ணைக்
கால்கொண் டுதைத்துவன் ரோஹரித் துப்போர்
காத லணைமன் ரூடியே [த்த
முந்தாத ரத்தினேடு மிருஙாழி நெற்பெற்று
முடிவிலா துயிர்க ஞும்ய
முப்பத் திரண்டறங் தன்னையுத வியவன் னை
முவலகு நீயா கையால்

சிந்தா குலங்கொண்டு திரியான் முறையோ
 தனந்தி னம்சால வேண்டுமோ
 திருஷ்ள மிரங்கியே சற்றுண் கடைக்கண்
 திருப்பி ஒவ்வெகு பாரமோ
 நந்தாத வதழுதவு நங்கைபே நயினு
 கர்க்கண் மருவும் கெளரியே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே.

9

சீர்தங்கு தண்சுளை யெனச்சீசர் மனத்திற்
 றிலைத்துக் குழுமத் தரும்பும்
 செஞ்சரணை கஞ்சமலர் தஞ்சமெனு மென்புன்
 சிரக்கஞ்ச மீதில் வைத்தே
 ஏர்தங்கு நல்லருட் பேறுதவி செஞ்சத்
 திடுக்கண் தவிர்த்து அஞ்சேல்
 என்றுமுன் நின்றெமக் கிடேற்ற முதவுவார்
 யாருங்னை யின்றி யம்மா
 பேர்தங்கு மகிலான் டடுக்குமதி வுறுபொருட்
 பிரிவுஞ் சராச ரமெனும்
 பேருயிர்க ஞங்கந்து பாதுகாத் தருஞ்சுமுன்
 பெருஷையாம் பாட வெளிதோ
 நார்த்துகு சற்குணத் தொண்டருய வென்றுகயி
 னநகரி னண்ணு முழையே
 நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
 நாக ஈஸ்வரி யம்மையே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு, முந்துங்குமராசாமிப் புலவர்

ஆசிரிய விருத்தம்

வேதமுத லாய்வந்த பிரணவ வருத்தந்த
 வேழமுக மகவை யீந்த
 வீக்கூடியே யமலீயே கமலான னங்கொண்ட
 ஷேதக்க கருணை வைப்பே
 யாதிபர மேசுவரி யேசரா சரமாய
 ஆருயிர்க் கண்ணை யாகி
 யாருறை யுங்கடங் தப்பால தாகியே
 யாதிமத் யாந்த மூடனே
 யேதமு யிலாதபே ரான்த வொளியேபொ
 னிமயக்கீல் யிற்ப டிக்கே
 யினையற்ற வருளெனும் மாமழை பொழிந்திலகு
 மேருலா பச்சை முகிலே
 நாதமிக மோதுக்கீல் யாழியுடை யாவுடைய
 நயினைகர் வாழு முழுமையே
 நாகவணி யாகமணி யேக்கீறை பரகமுறை
 நகரா சேக வரியே. 1

தந்தனமே னிடைக்கைடத் தையலர் தனம்புமி
 தம்மாசை யால்ம யங்கி
 தகீவியே யுன்னையுள மதனிலொரு கணமளவு
 தானும்மெய் யன்பி ஞேடு
 வந்தன முனுற்றிடாத் தீயனென் றீயமலை
 மாயைகன் மங்க எாய
 வலியதொடர் பற்றுஙின் னன்புற்று மெய்யாய
 வரழ்வுபெற கல்வ டந்தா

பந்தன மகன் றமெய்ஞ் ஞானனு பவரிதய
 பதுமத் திருக்கு முமையே
 பன்னிரு ரங்கண்க ஸறுமுகங் கொண்டருக
 பாலற் பயந்த தாயே
 நந்தன வனப்பகங் கிளிகளும் மைத்தை
 நலிசின்ற நயினை மேவும்
 நாகமணி யாகமணி யேகவிறை பாகமுறை
 நாகரா சேசு வரியே. 2

ஆரியை பவானியுமை நீலிநா யகியம்மை
 யம்பிகைசொ ஹுலக மாதா
 ஐயைமுக் கண்ணிசிவை பார்ப்பதி சடாதர்ஜி
 யாரணீ கெனனி பறைகா
 மாரிசங் கரிமந்ர சூபிமலை மகளமலை
 சிமலைருத் ராணீ யெழுதா
 மறைமுதல்வி யிமையவதி யபிதாமி ஜெரிமா
 கதவல்லி யாக மத்தி
 சாருங்கித் துயைபரா பரைதரும முதல்விதற்
 பரைம : ஞன் மணிகு மாரி
 நாரியா தியநாம தாரியே யகுணிதியை
 நல்கியும் யக்கொ ணையினை
 நாகவணி யாகமணி யேகவிறை பாகமுறை
 நாகரா சேசு வரியே. 3

அம்புவியி னுடையாய ஆழிநாற் றிசையினு
 மடர்ந்து மிகவார்ப் பரித்தே
 யலையெறிந் தழுகுவளை தருமுத்து வித்துரும
 மரதன்மை ஞுமி வற்றை
 யும்பருந மாகடற் கணையிட்ட தெனவுயர்ந்
 தோங்கு கஞரகளி லொதுக்க
 யுறைபவர்கள் மிகுதிதரு செல்வமுடை யோர்களா
 யோர்குறைவு மின்றி வாழும்

பம்புவா னளவிடுங் தெங்கினின் ரதிஸ்பழும்
 பாலுறு வருக்கை மாவின்
 பழமீது வீழவவை நெந்துவழி தேங்கடல்
 படிந்துவ ரகற்று முனையே
 நம்படிய ரடிபணிந் தோதுதுதி யொவிசென்று
 நரலையொலி மாய்க்கு நயினை
 நாகவணி யாகமணி யேகவிறை பாகமுறை
 நாகரா சேச வரியே

4

நித்தியமு முன்னையென் னிதயம் நினைந்துருகி
 நேயமுற் றிடவு மிருகன்
 நீர்வழித ரத்தரிச னஞ்செய்து வைகவுக்
 நினதுதிரு நாம மதையே
 துத்தியஞ் செய்திடவு மெனதுநா கைகளுன்
 தொண்டினை யியற்றி நின்னைத்
 தொழுவுமிரு கால்களுன் றிருவால யத்தைவல
 மாகவே சுற்றி வரவும்
 உத்தம மிருந்ததலை யுனைவணங் கவுமருளை
 யுதவுபர மேச வரியே
 யோதுமறை நான்கிற்து மென்னைன் கறங்கட்கும்
 ஒருமுதலிலி யாகு முடையே
 நத்துதவு முத்தினந் தத்தலைத ரக்கரையை
 நன்னைவொலி துன்னு நயினை
 நாகவணி யாகமணி யேகவிறை பாகமுறை
 நாகரா சேச வரியே

5

வாரமுள மெய்யன்ப ரிட்டசித் திகளடைய
 வரமருளு கிண்ற வன்னே
 மலர்மாத ரிருவரும் பணிவுவர முன்னணியும்
 மலர்மாலை யணிக ழித்தே

யாரமொடு நவமணிப் பணியணிந் தேகை
 புனைத்துதொழு தகில் மீன்ற
 அன்னையே பின்னையும் கண்ணியென மறைமுறையி
 டான்த மான வடிவே
 சீரணைவு மயிலிலிவர் தருமறு முகத்திருச்
 சேயைப் பயந்த தாயே
 திருநின்ற அங்மையே மருநின்ற ஜப்பால்
 திகழ்ந்தவிம யத்து மயிலே
 நாரமுள வாவியிற் காவிநீ லோற்பலம்
 நளினமலர் மேவு நயினை
 நாகவணி யாகமணி யேகவிறை பாகழுறை
 நாகரா சேச வரியே

6

க வுவா யெனக்கண்ணி ஸீர்வழிந் தோடவள
 மானது கண்று பற்றுங்
 கானல்மெழுக தென்ன நெக் குருகமெய் யன்பு
 கௌரயினின் றழுத குழவி [டன்
 பால்வாய தாகவே பரவபா ஞானப்
 பயோதரங் தந்த தூய
 பாலோடு ஞானக் கைதயுங்கூட்டி யூட்டிநற்
 பதவிபெற வைத்த தாயே
 சேல்யே மாயிலகு திரிநெந் திரத்தியே
 தெவியே யாவி நிக்கென்
 தெய்வமே யைவந்து நாவெழா தேவியிற்
 றிருவருள் புரிந்து காத்தாத்
 நால்வாயி ஞைனத் தைங்கரள தன்னையே
 நயினைநகர் மேவு மீன்னே
 நாகவணி யாகமணி யேகவிறை பாகழுறை
 நாகரா சேச வரியே

7

கரந்தந்த குலபா சங்களொடு மெதிர்வருங்
 கரியவரி பெரிய வரிபோற்
 காணவரு மகிடமா கியபரி யுதைத்துயிர்கொள்
 காலத்தி லேயெ ணக்கோர்
 வரந்தந்திடன்னியே கோபித் ததட்டியெனை
 வாவெனு வண்ண நாலென்
 மாதகுமசிலியே யாதிவரு பாலியே
 மரங்த வொளிக்கொ முக்கே
 யரங்தந்த சரமயில் கயற்கொத்த நோக்கமுள
 அம்மையேயிம்மை மறுமைக்
 காயநல புத்திமுத் திகளையீந் தன்னடிக்
 கழுமையென வாழ வைத்தாள்
 ஏரந்தங் கமழ்ந்த வார்குழ லம்மையே செம்மை
 கண்ணுதிரு நயினை மேவும்
 நாகவணி பாகமணி யேகவிறை பாகழுறை
 நாகரா சேச வரியே. 8

பொங்கிருங் திட்டதிரு ஆலுமா லயமெனப்
 புந்திகொண் டதிலு முற்ற
 பூரணு னங்கியே யாரணு கமமெலாம்
 புகல்கின்ற ஏக வஸ்தே
 செந்திரு முதற்றேவர் மகளிர் முனி பன்னியர்கள்
 சேவையொடு வாழ்த்தெ டுக்கும்
 தேவியே பாசியே னுவியின தாவியே
 திகுவருள்செய் சிங்கி னலைகள்
 வங்கிருங் கரைமோது மோசைகாற் கூடுநீர்
 மாரூ யெதிர்த்து டன்று
 வலிகொண் டடித்துப் பெருக்கெடுத் திடுமார்ப்
 மானவலை தள்ள வங்கு [பை

நந்திருங் கழுகேறி நொந்தின்ற முத்தினென்னி
நண்ணீயிலிர் நயினை மேவும்
நாகவணி யாகமணி யேகவினரை பாகமுறை
நாகரா சேச வரியே 9

மாநாக வரசுதலி தாயேகை மாறற்று
மன் அுநின தருளும் வாழ்க
வருவா கனங்கொடிக ளணியா முபாங்கங்கள்
மல்கியழி குற்ற வாழ்க
ஆனத பத்திசெய் துண்ணைவழி படுகின்ற
அர்ச்சகர்க லின மும் வாழ்க
அடிமுடிக கொண்டுதொழு சித்தாங்த சைவாபி
மானிகளை நடியர் வாழ்க
தானுதி யெனவந்த அரியசிவ சமயமும்
தாரணியு மினிது வாழ்க
சமயசின்னங்கள் மழைமுகி லரச ஞாதியலி
தழைக்கில வுயிர்கள் வாழ்க
நாநா வளங்களோடு தூநாக மர்ச்சித்த
நயினைபல வாண்டு வாழ்க
நாகவணி யாகமணி யேகவினரை பாகமுறை
நாகரா சேச வரியே. 10

திருச்சிற்றம்பலக்.

விவேகானந்த அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம்

கவியனி, வே. செல்வநாயகு

அந்தாநி மாலை

கற்பகக் கன்றைக் கடம்பனைத் தந்த கணகவரை
அற்புத மோன வருணைகந் தாங்கு மயிர்தவல்லி
தற்பரன் வாமந் தழைத்தே சகல உயிர்களுக்கு ஸ்
நற்பதி யேயெனைப் பெற்ற சதானந்த நாகம்மையே. 1

பெற்றதாய் பார்சிகப் பிள்ளைதான்

வருங்கிப் பிறப்பெனுஞ் சாகாத்தாமு
நற்றவமில்லா வென்னைநீ விட்டால்

நியாயமோ நல்லுணரயாகச்
சௌற்றவக் கரையி வேறியா னுய்யத்

துணையுநீ யேயன்றி யாருளரி சொல்
கற்றவர்க் கிணியாய் நயினையம் பதிவாழ்
கண்மணி நாகபூ ஷணீயே. 2

கற்றவர் கிணியாய் யெனையம் பதிவாழ்

காரணி நாரணன் றங்காய்

மற்றவ ரற்பா மரகத வழையின்

வாமமே வளர்பசுங் கொடியே

நற்றவ ரேடு சேயெனை இருத்தி

நாத நாதாந்தமுங் காட்டி

முற்றுமாய் நிறைந்த பூரணை னந்த

முத்திதா நாகபூஷணீயே. 3

முத்தியாங் கரையைப் பற்றியே யுய்யும்

முன்னதாய் முரணைல் மோதி

வற்றிடா மாய வாரிதி வந்து

மஸங்கியா ஞந்திடா வாறு

சத்தியாய்ச் சிவமாய்த் தனிப்பரங் தானே
தானுமாய் நின்ற தற்பரையே
சித்தெலாம் வங்லாய் சேவெனைக் காத்தாள்
திருமணி நாகபூ ஷணியே.

4

காத்தெனை யானுங் கனகமா வரையே
கமலையுங் காயையும் மருங்கே
நீத்தவ ரமரர் கருடர் கங்கிருவர்
நின்பணி புரி வரண்ணே
வேச்த்தவ ராய்சின் ரூயிர்த்திர ளாட்டு
வினையெலாம் பற்றி நீரூகப்
பார்த்தருள் விழிகயப் பாப்புதி யீன்ற
பார்ப்பதி நாகபூஷ ணியே.

5

திருப்பெருந்திரு முந்துக்ருமாரகவாமி அவர்கள்

நயினை நிரோட்டயமக அந்தாடி

அலரி யனந்தங் கயனு யிரங்கண ஞாலழிந்
தலரி யனந்தங் கயனெங் தாடனை யங்கத்தினெள்
ளாலரி யனந்தங்கபஞ்சேர் நயினையீ லன்னையென் இறற
றலசீ யனந்தங் கயினையிட்டேத்திடி னஞ்சவின்றே
அஞ்சக் கரங்கி கழையிடத் தாயட லானையிடர்க்
கஞ்சக் கரங்கிரித் தாரினை யானென தங்திப்பே
ரஞ்சக் கரங்கதய தாநின்ற காலையி லந்தகனை
ரஞ்சக் கரங்கிட லின்று ணயினையீ லாரணியே.

ஆரந் தரிக்கந் தரியா ரிலைள்ளி அர்ச்சனைக்கீந்
தாரங் தரிக்கத் தளையார்க்கங் காளியென் றஞ்சவிசெய்
யாரங்கதீக்கத் தளிசேர் நயினையடைக்கிடற் கெண்
ஞோக் தரிக்க நடக்கின்ற காலையி னற்றிடர்க்கே.

மூர்த்தி விசேஷ சருக்கம்

எழுதரு மறையுங் கடந்த நாயகி
 நன்றிருங் தகுள் செய்யு மத்தலத்திற்
 பழுதறுஞ் சைவ தந்திர முறையாற்
 பத்தியோடவளடி பரசி
 பழுதகண் ஜெடுமெய் யரும்பாத் தழும்ப
 வகங்குழைங் தெங்பெலா முருகத்
 தொழுதகை யொடுசின் றனுதினம் போற்றுங்
 தொண்டர் தம் பெருமையார் சொல்வார்.

ஈர்த்த வேளருங்கைச் சிலையலர் கூம்ப
 சன்றிடுங் கருப்பைகள் கூம்பப்
 போர்த்தகீ நிரையக் குழிகள்வாய் கூம்பப்
 புறச்சமயா நக்தகங் கூம்ப
 மூர்த்த மாயிருந்த கெளவுரி யாலயத்து
 முன்புசின் றன்பொடு தலைமேற்
 கூர்த்த நீரூக் கைஇவை அதுயர்த்
 திக்கப்புவார் கைகளே கைகள்

பெற்றதா வன்னை பெறுமுயி ரனைத்தும்
 பேணலா வன்னை பெற்றிடுவார்
 உற்றதா வன்னை விரும்பிய வனைத்து
 முதவலா வன்னை யெக்கலையுஞ்
 சொற்றதா வன்னை யுலகொடு வானுங்
 தொழுதலா வன்னை யென்றென்றும்
 பற்றதாங் கருணை பொழிதலா வன்னை
 பராபரை நாக்கு டணியால்

வரகாசி, க. நாகமணிப் புலவர்

நயினை நாகாம்பிகை பதிகம்

சுறுகடல் குழுகை நடுவீற் றிருக்குமுனை
 நாடிவரு முயிர்வகை யெலாம்
 நாடுமலை காடுதிட லாயிவை நடந்துர்தி
 நண்ணியும் ஈற தான
 ஆறுகடல் கண்டயரும் வேணுதனில் நாவாப்
 அளித்தன்பு மீதூர்த வான்
 அலைக்கரம் பலகொண் டண்ணத்தணைத் திடுமியப்பு
 அண்ணையுன் பெருஷம் சொலுமால்
 மாலுறு மனத்தினேன் எனதுங்கா வாய்கொண்டு
 மாயப்பிர பஞ்ச மென்னும்
 மைக்கடல் கடந்துங்கு மலரடிக் கரைசேர
 மந்திரித் தாவலித் தேன்
 காலுமறை பேர்லோலிசெய் ஆழிநடு வாழுமுன்
 கடுங்கிழமை யாருணரு வார்
 காகம்பி கேயினை யோகாம்பி பேபரம்
 நாதாந்த மோன வடிவே,

எண்ணரிய குரிபரி னிடையில்லூரு முழுமதியம்
 இருகண்முகிலி னாடெழுவ போல்
 இருகழலி னடுவிலகு திருமுகமும் மரகதத்
 துபல்கொடியீன் வடிவ ஏருவும்
 தன்னென்ற மென்வசன கிஞ்சகப் பவளவாய்த்
 தரளாகை யிளமுறுவலும்
 தடையிலாக் கருணையிரு கரைபுரஞ்சு விழிகளும்
 தழுதழென ஒளிர் திலகமும்
 பண்புலனு மடியருணர யுண்ணலிவ லாற்குழைப்
 பரிசுபெறு மிரு செவிகளும்

பாதமுறு மாதவர்கள் பாடுமிகு பாதமெனப்
 பாடுநூ புச்சமலாரி கணம்
 நண்ணுசேய் அணிகடம் புணருமிள நாசியும்
 நளினகர முங்காண்ப ஞே
 நாகாம்பி கேந்யினை யோகாம்பி கேபரம்
 நாதாந்த மோன வடிவே.

முப்பத்தி ரண்டறத் தலையியாய் உலகுக்கு
 மூலமாய் மூல முதலாய்
 முதன்கைபெறு மிமராஜ குலபுத்தரி யாய்என்றும்
 முப்பறு மிளங்கு முமரியாய்
 செப்பற்கு மருவன்கை சேர்ப்பா சக்தியாய்த்
 திதழ்ச்சியா மளருபி யாய்ச்
 செக்கெலா மழியவரு காலமுந் தனைவிடாத
 தேவி யாகுவை யாகையால்
 எப்பற்று மற்றவன் கைப்பற்றி யென்றென்று
 மின்பமே தனதுருவ மாய்
 இடக்கையில் வலக்கையாய் வைத்திருப் பதுமுன்து
 இன்றியமை யாமை யன்றே
 எப்பற்று மற்றவிந் நக்குதவு நெறியொன்றுன்
 நல்லறத் தில்லையோ சொல்
 நாகாம் பிகேந்யினை யோகாம்பி கேபரம்
 நாதாந்த மோன வடிவே.

தோத்திரத் திரட்டு

மங்கல மணம்பரவு மலர்தலைக் காலைபோல்
 மணமாய விருள்போக்குவாய்
 ஶாகிலாத் தென்றல்போல் வந்தெனது சோர்வினை
 மாற்றிமண வீறுதருவாய்
 பொங்குதிரை ஆழிபோல் என்னுளம் பூரிக்கப்
 பொதுவேத மூரசொலிப்பாய்
 புண்பட்ட நெஞ்சிலே வெண்பட்டு சிலவெளப்
 போந்துசாங் தம்அளிப்பாய்
 செங்கதிர் ஞாயிறென வேபெனது சித்தமிசை
 திவ்வியஞா னம்பொழிகுவாய்
 சிங்கமென வீரமும் திருமூலர் யோகமும்
 திருக்குறளின் வாழ்வும் அருளாய்
 துங்கமிகு நயினையில் தங்கியே புவனந்
 தனைக்காத்து அருள் அன்னையே
 சதாசிவ மனேன்மணி சிதாகாச ஒம்சத்த
 சத்தியே போற்றி போற்றி.

பிரார்த்தனைப் பாடல்

உலக நாயகி உத்தமி நாயகி
 இலகு சக்தி இதற்கி மனேன்மணி
 கலிவு தீர்த்து நலந்தரும் அம்மையே
 பொளிவு றச்செய் புதுயுக வாழ்க்கையே

ஏக சக்தி இன்ப வரங்கும்
போக சக்தி உயிர்க்குயி ராகிய
போக சக்தி புனித பராசகதி
நாக பூஷணி நாரணி அம்மையே.

தேகச் சட்டை அணிந்திடும் சீவனின்
சோக நாடகந் தீர்த்து சுகோதய
யோக சித்தி யுடன்பெறச் செய்தகுள்
நாக பூஷணி நல்ல பரா சக்தி

வீழ்க திய விணைக்குலம் யாவையும்
குழ்க தூய சமரச சோதியே
ஆழ்க மன்னுயிர வானருள் பாலிப்பாய்
ஊழ் கடங்கொளிச் சூம்சுத்த சத்தியே.

கவாமி குத்தானந்த பாதியார்

நயினை ஊஞ்சல்

காப்பு

சீர்புத்த தென்னிலங்கை தன்னின் மேழும்
திறைபுத்த கடனயினை கங்கில வாழும்
ர்புத்த நாகேச வரியைப் போற்றி
இசைபுத்த செந்தமுழா ஊஞ்சல் பாட
ஆர்புத்த சடைமெளவி யறஞ ரீங்ற
அருள்புத்த வறிபிச்சை தொழிலெண் ரேதும்
கார்புத்த முய்சைமத களிற்றின் பாதம்
கரம்புத்த மலர்கொண்டே கருதி வாழ்வாம் ।

பலதோங்கு செம்பவளங் காங்க ளாக
 பகர்வைர ரத்தினமே வீட்ட மாக
 குலனோங்கு வெண்டாளங் கயிற தாக
 கூறரிய மாணிக்கம் பலகை வாக
 வலனோங்கு முஞ்சன்மிசை யினிது வைகி
 மலர்மகளுங் கலைமகளும் வடங்தொட்ட டாட்ட
 நலனேங்கு திருநயினை நகரில் வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாழ ருஞ்சல் 2

உவகையோடு மலரயன்மால் காங்கள் கூப்ப
 ஒசைகணி வாயிலட்ட பாலர் காப்ப
 தவமறையோர் தூபகோடு திபங் காட்ட
 தாழ்ந்துகண நாதரிபுகழ் மாணி குட்ட
 அவிரிடப துவசமகல் வாணங் தூர்ப்ப
 அனந்தன்முத லுரகர்செய செயவென் ரூப்ப
 நவவயறுசீர் நயினைகர் தன்னில் வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாழ ருஞ்சல் 3

கொங்பினூடு துடிமரசு மூழவ மோங்க
 குடைகளுட னலவட்டம் குழுமி போங்க
 தும்பருதா ரதர்வேத கீதம் பாட
 தொண்டரக மகிழ்ந்துசுக வாழ்வு கூட
 வம்பனிமு மலர்மாரி யமரர் பெய்ய
 வரமுனிவ ரடிபாளி யாசி செய்ய
 நம்புமதி யவர்க்கருளி யெனை வாழும்
 நாகபர மேஸ்வரியே யாழ ருஞ்சல் 4

அன்னநடை யயிராணி கவிதை தாங்க
 அயிலைங்கர் விழியரம்பை களாசி யேந்த
 வன்னமுளை யுருவசிஜெவண் கவரி வீச
 மணிகொன் கிருதாசிகமண் டலங்கைக் கொள்ள

(40)

பின்னிடைமே அகைவெளில் பாகு நல்க எ
வியந்துதிலோத் தழைவிகித நடனஞ் செய்ய
தன்னயஞ்சேர் நயினைகர் தன்னில் வாழும்
நாகபர மேஸ்வரியே யாழ ருஞ்சல். 5

மதிமுகமா லீணிபணிநீர் வாசந் தூவ
மயிலைநிகர் சுகேசைமல ரடிக் ணீவ
விதிமுறைமங் கலைமுதலோ ராலஞ் சுற்ற
வேதயர் தம் மகளிர்சுப வசனஞ் சாற்ற
அதிவினய மொடுசுமனை யாடி காட்ட
அன்பினாநிந் திதைசுகந்த வருக்க நீட்ட
கதியுலவு நயினைகர் தன்னில் வாழும்
நாகபர மேஸ்வரியே யாழ ருஞ்சல் 6

கோலமுறு வைரமணிச் சுட்டி யாட
குலவுமெழில் மாணிக்கத் தோடு மாட
வாலியமுத் தார மொடு மதானி யாட
வயங்குவளை தொடியுடனங் கழுது மாட
சாலவொளிர் பாடகமுஞ் சிலம்பு மாட
தண்டையொடு பாதசரங் தயங்கி யாட
ஞாலமுக மெனவிளாங்கு நயினை வரழும்
நாகபர மேஸ்வரியே யாழ ருஞ்சல் 7

முந்ததவ மாதர் துதி கூறி யாட
ஷுகம்பென்டு புனன்மாதர் முன்னின் ரூட
வந்தனையோ டுரமெட மாத ராட
வரையிலுறை மாதரடி வணங்கி யாட

கந்தருவ மாதரிசை பாடி யாட
கருதரிய இனிமாதர் களிகொண் டாட
நந்துதவற் கழனிசெறி நயினை வரமும்
நாகபர மேஸ்வரியே யாம ருஞ்சல் 8

ஆரணியே யம்பிகையே யாம ருஞ்சல்
அந்தரியே சௌந்தரியே யாம ருஞ்சல்
பூரணியே புங்கவியே யாம ருஞ்சல்
புராதனியே புராந்தகியே யாம ருஞ்சல்
காரணியே காருணியே யாம ருஞ்சல்
கண்ணிகையே கண்மணியே யாம ருஞ்சல்
நாரணியே நாயகியே யாம ருஞ்சல்
நாகபர மேஸ்வரியே யாம ருஞ்சல் 9

பணிவரையில் வருமுமையே பறையே போற்றி
பகருமற மெண்ணேன் கும் வளர்த்தாய் போற்றி
தனிமுதலாம் பரமனிடத் தவளே போற்றி
தணப்பில்பல சக்திவடி வானுய் போற்றி
இனிமையிரு மாரமுடே கணியே போற்றி
எவ்வுயிர்க்குந் தாயாகி இருங்தாய் போற்றி
கணிகுலவு நயினைநகர் தன்னில வாழும்
நாகபர மேஸ்வரியே யாம ருஞ்சல் 10

ஆஹழி யந்தனரே டசர் வாழி
அரியதவ மகஷிக்மா கமமும் வாழி
தாவில்குல மங்கையர்கள் கற்பும் வாழி
சைவசமய மூர்ஹமும் தழைத்து வாழி
பாவார்வெண் ஸீறுபஞ்சாடி சரமும் வாழி
பாடியலுஞ் சற்றமிழும் பாரில் வாழி
நாவலர்கள் புகழ்நயினை நகரும் வாழி
நாகபர மேஸ்வரியும் வாழி வாழி 11

சீர்வாழி சிவசமயம் வாழி யாழி

தேவாதி தேவமென்றாத் தேவும் வாழி
பார்வாழி மதிதொறுமும் மாரி வாழி

பக்குலம்வே தியர்தருமம் பலவும் வாழி
நீர்வாழி நயினைநக ருறையேர் வாழி

நீடாயு என்ன சொர்ணம் சிறைந்து வாழி
ஏர்வாழி இராமச்சந்திர மகிபன் வாழி

இனம்வாழி இவ்லுஞ்சல் வாழி மாதோ. 12

தோத்திரப் பாமாலை

அந்தயில் கோடா கோடி ஆதித்த ருதித்த வென்னச்
சிந்துரத் திலதந் தீட்டு திருமுக நகையா ரக்ஞமை
வத்தனை புரிய மன்பர் வாழுவந் துதித்தாள் நாகை
சிந்தனை புரிந்தே உய்யச் செகத்துணோர் சேரவாரும்

எழில்திகழ் இலங்கா தேவிஎடுப்பள்ளை யாழ்ப்பாணத்தை
கிழிபல பொங்கு நாகைக் கிழத்திபூ ஷனியை யென்னி
வழிபடற் குரிய தாயார் மாடுகழ் வண்ணச் சிந்தை
பொழிசுதி பண்க ளார்ப்பப் பொலன்னையாள் வருடு
வாரே

திரு. து. செல்லையாபீஸ்ளை அவர்கள்

தேவாரம்

அருவ மருச்சனைக் கேமலரி கொய்துகொண் டங்கடைய்
பரவுங் கருடன் வதிமறிக் கப்பயந் தேயப்பணி
புரஞ்சிரூர் கல்வினிற் கற்றி யுடுக்கை யுறுப்புத்தரும்
புரமிது வாழ்ந்தியி னர்த்திவில் வாழ்நாக பூஷனியே.

பேசிடுங் குட்டங் கயரோக மீனை பெரும்பிளவை
வீசிடு சன்னியொ டேதோவுங் காய்ச்சல் விடாதகுண்மம்
மாகுறுஞ் சின்னமுத் தழுமைகோ தாரியும் மாற்றிவைப்
பூசரர் வாழ்நயி ஞர்திவில் வாழ்நாக பூஷணியே. [பாய்]

திருவாசகம்

அன்பைப் பெருக்கிளன் தாருயிரைக் காக்கவந்த
வின்பக் கடலே யெழில்நாக பூஷணியே
முன்பக்கு வர்க்கருளு மூர்த்தமதைக் காட்டாயோ
யுன்பட்சமே நயினர் தீவிலுறை யுமையே.

நா ஞாதை தொலைய நரைதிரை மூப்பும் வளைய
நீரும் பிறப்பும் இறப்பும் நீடுகவர
வீரும் படிக்கோ விடுத்தாய் விடவேண்டாஞ்
குழுங்கடல் நயினர் தீவிலுறை சுந்தரமே.

தாண்டகம்

ஆத்தாளை ஆதியந்த மில்லாதாளை
யகிலமொடு சரமணைத்து ளௌங்கும்
ஷத்தாளை யருமறையின் பொருளினைக்
பொருப்பரையன் புத்திரி யாய்ப்பு
காத்தாளை மாதுளம்பு நிறத்தினைக்
கடல்புடைகுழ் தகுநயினர் தீவிவின்பஞ்
சேர்த்தாளை யடியார்க் கருஞ்வாளைத்
திருநாக பூஷணியைத் தரிசிப்போமே.

திருவிசைப்பா

முத்துவடங்க ளையப் பிலாக்கொடு
முக்குத்தி தானிலங்கங்
கொத்து வளையல் குலுங்கப் பதக்கக்
குருமணி தானெறிக்கத்

தத்தந் திரைக்கடல் குழநயி னர்தீவிற்
தற்பரையாள் பேரில்
மெத்துந் திருவிசைப் பாவோதி நாமெல்லாம்.
வெண்டுதல் செய்குவாமே.

திருப்பல்லாண்டு

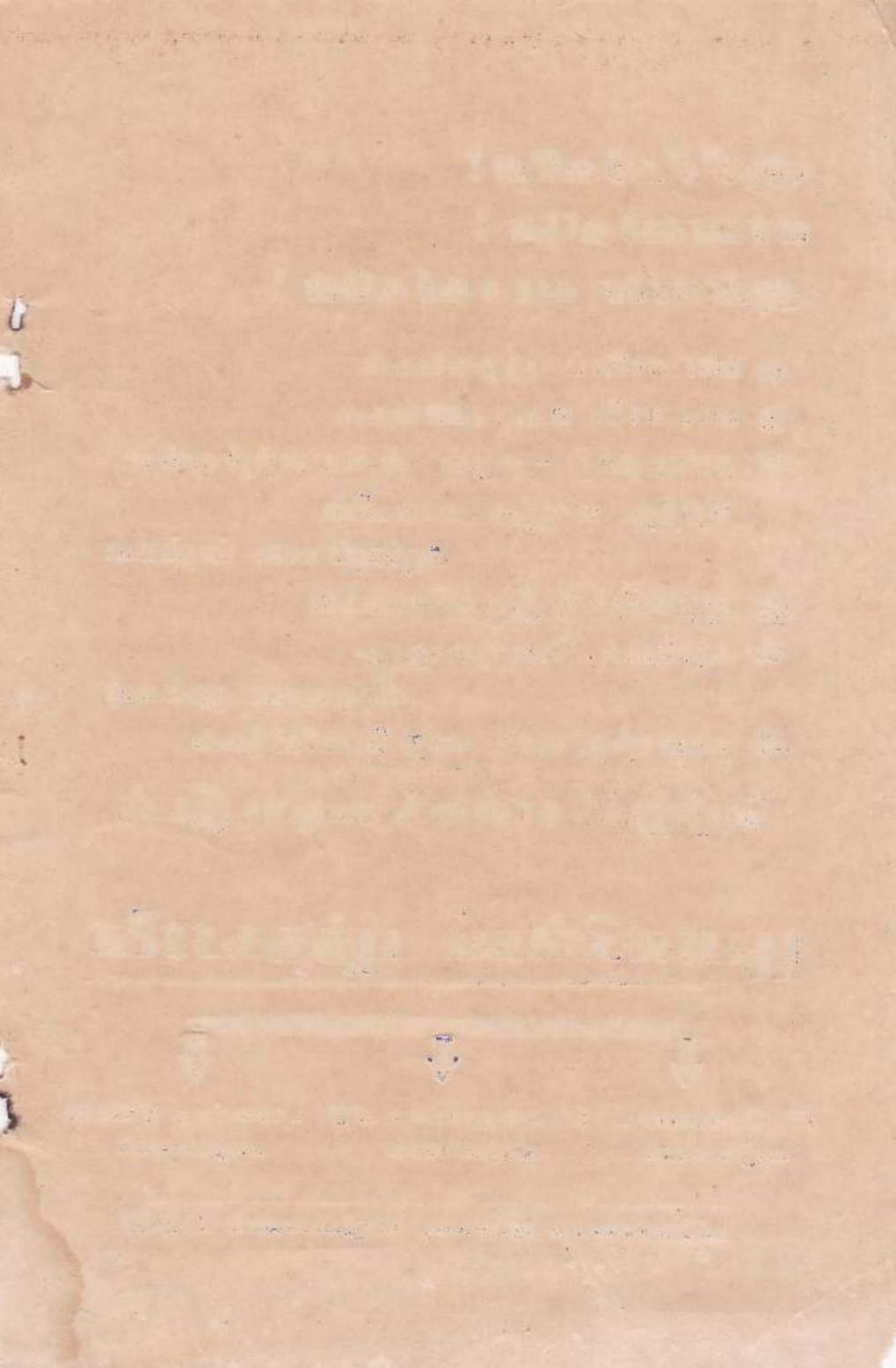
உடலது சூலைய வென்புநெக் குருக
லூந்றெடுத் திருக்கணீர் சொரியப்
படபடென்றே நெஞ்சம் பதைப்புறவே
பாடிடுமடியருக் கருளத்
தொடுகடல் புடைகுழந் தலைகரை புரஞ்சி
தொல்நயினூர் தீவிலுறையுங்
படவர வணியும் பார்ப்பதி யார்க்கே
பல்லாண்டு கூறிடிவாமே.

கங்கைவார் சடைச்சி கானமான் கரத்தி
கதிர்முழு மதிநிகர் முகத்தி
பங்கயப் பதத்து பரமான்க் கிடத்தி
படர்மின்னற் கொடிநிக ரிணைச்சி
பொங்குநன் னயினூர் தீவினுறைந்தே
புவிதனிலுறை பவர்க்கருளுந்
துங்க நன்னூகம் பூண்ட சந்தரிக்கே தொகுத்த
பல்லாண் டிசைப்பாமே.

பூராணம்

ஷத்தியில்லைப் பொருட்சவை தானில்கீ
சித்தியில்லை தெரிக்கது மொன்றில்லைப்
பத்தியில்லை வெனக்குப் படபடணிச்
சத்திநீ நயினூர் தீவிற் ரூபரே.

ஐயுங் தொடர வறிவழிப வாவிவிட்டு
மெய்யுங் குலைய விடவோ விதிவசமே
பையஞ்சுடைய படநாகம் பூண்டவளே
செய்யுந் தவமறியேன் திருநயினூர் தீவுமையே.

ஆசிரியர்களே !
 மாணவர்களே !
 அன்பான வரசகர்களே !

- ★ பாடசாலைப் புத்தகங்கள்
- ★ பாடசாலை உபகரணங்கள்
- ★ தமிழ் நாடு - சமூக ஆகியவற்றிலுள்ள சிறந்த எழுத்தாளர்களின் அறிவுப் படைப்புக்கள்
- ★ முற்போக்கு இலக்கியங்கள்
- ★ அரசியல், பொருளாதார-வினஞ்சான நூல்கள்
- ★ நாளாந்த, வார, மாத விவரியீகேள்
- பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய இடம்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

 27, பெரியக்டை 57, கல்தூரியார் வீதி புதையிரத நிலையம்
 யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணம்